

Volar plattfixation eller externfixation för felställd distal radiusfraktur –långtidsuppföljning av en randomiserad kontrollerad studie med 152 patienter

Sara Severin^{1,2}, Sofia Svärting^{1,2}, Martin Magnéli^{1,2}, Maria Wilcke^{3,4}, Olof Sköldenberg^{1,2}, Cecilia Mellstrand-Navarro^{1,2,3}

¹ Karolinska Institutet, Department of Clinical Sciences, Danderyd Hospital, Division of Orthopedics, SE-182 88 Stockholm, Sweden, ² Danderyd University Hospital, Department of Orthopedics, SE-182 88 Stockholm, Sweden, ³ Karolinska Institutet, Department of Clinical Sciences and Education, Södersjukhuset, 118 83, Stockholm, Sweden, ⁴ Department of Hand Surgery, Södersjukhuset, Stockholm, Sweden

Bakgrund

Trots att distala radiusfrakturer (DRF) är vår vanligaste frakturtyp har långtidsresultat och komplikationer efter operativ behandling studerats i begränsad omfattning. Endast ett fåtal randomiserade kontrollerade studier med uppföljningstid över 5 år finns publicerade.

Syfte

Syftet med studien var att utvärdera långtidsresultatet av operativ behandling vid dorsalt felställd DRF.

Metod

Detta är en sammanslagen kohort av två tidigare randomiserade kontrollerade studier som jämförde volar plattfixation (VLP) mot externfixation (EF) vid dorsalt felställda handledsfrakturer. Inklusionskriterier: deltagande i någon av de ursprungliga studierna på Danderyds Sjukhus (2006–2009) eller Södersjukhuset (2009–2013). Exklusionskriterier: oförmåga att följa studieprotokollet av fysiska eller psykiska skäl. Studiepopulation: 203 patienter var inkluderbara Primärt utfallsmått: patientrapporterade frågeformuläret Disabilities of the Arm Shoulder and Hand (DASH). Sekundära utfallsmått: Patient-Rated Wrist Evaluation (PRWE), EQ-5D, bilateral handledsrontgen, rörelseomfång, greppstyrka samt registerdata avseende komplikationer och re-operationer.

Resultat

Totalt följdes 152 patienter upp i medel 13,5 år (10–19 år) efter operation. Ingen signifikant skillnad kunde visas mellan grupperna i det primära utfallsmått DASH: 2.5 (IQR 5.8) i VLP-gruppen och 3.3 (IQR 10.9) i EF-gruppen. Patientnöjdheten var hög i båda grupperna. I VLP gruppen uppgav 96,1% att de kunde tänka sig samma behandling igen jämfört med 84,8% i EF-gruppen. Incidensen av posttraumatisk artros var låg i båda grupperna (0–0,1%). Självrapporterade komplikationer och reoperationer var dock högre i VLP gruppen.

Konklusion

Operativ behandling vid felställd distal radiusfraktur med volar platta eller extern fixation ger goda funktionella långtidsresultat.